

tage. Det var med Betænkelighed for Børnernes Rentabilitet, at Udvalget gik ind paa at nedsætte Priserne saa betydeligt for de lange Afstande, thi det fastholdt man, at det ikke maatte gaa ud over dem, der rejse paa korte Afstande, altsaa ikke over den mindre bemidlede Befolkning, hvis Erhvervsliv og Indtægter føre dem til at indskrænke sig til at rejse paa korte Afstande. Det er i Øjeblikket og vil altid være de korte Afstande, der give Hovedmassen af Indtægten for Personbefordringen, og Venstre i Udvalget — jeg kan gerne sige hele Udvalget — vilde ikke være med til at fordyre Rejseomkostningerne for de korte Afstande til Fordel for dem, der kunne rejse paa lange Afstande, og efter meget Arbejde frem og tilbage, kom man derfor overens om Takster, der skulde sikre, at man, medens man vel gav de længere rejsende billige Takster, ikke fordyrede Rejserne paa de korte Afstande, men om muligt gjorde ogsaa dem billigere, og baseret derpaa blev Loven forfattet, og saaledes blev den opfattet fra alle Sider, baade fra Ministerens og Rigsdagens Side. Her har jeg nu foreliggende nogle Eksempler, forfattede af selve Generaldirektoratet — de ere til Tjeneste for den højtærede Minister —, og der vil det findes, at for alle enkelte Rejser paa indtil 5 Km.s Afstand er der en betydelig Fordel efter Loven, som den skal være, og for alle Dobbeltrejser er der en Fordel paa næsten alle Afstande fra 4 til 50 Km., undtagen for 2, nemlig Afstandene paa 20 og 30 Km. Der vil der blive en Forfyrdelse for 20 Km. af 5 Øre og for 30 af 10 Øre mod den Pris, som en *Dobbeltbillet* tidligere kostede. Altsaa for hen- og hjemrejsende vil det højest blive en Forøgelse af 10 Øre paa 20 og 30 Km.s Afstand, og dette begrundes derved, at netop for disse Afstande havde det været uforholdsmæssig billigere tidligere. Som sagt, den højtærede Minister saa vel som hans Forgænger have ikke kendt de Forhandlinger, som gik forud, men dette her er et Udtryk for, hvad der virkelig var Overenskomsten mellem Ministeren og Udvalget. Den er, som sagt, forfattet i selve Generaldirektoratet og staaer til den højtærede Ministers Tjeneste, og jeg henstiller til den højtærede Minister at tage under Overvejelse, om ikke ved den aarlige Revision, som dog finder Sted af den Slags Ting, som henhører under Administrationen, det ny Tarifsysteem burde underkastes en Revision, saa at Befolkningen virkelig kan komme til den Ret, den har efter Loven.

Den højtærede Minister kan jo ikke have mindste Interesse af, at Loven fortolkes anderledes, end den er ment. Han kan ikke have Interesse af at fordyre Erhvervslivet for den Del af Befolkningen, der kun har Eyne og Anledning til at rejse paa de korte Afstande. Statsbanernes Forvaltning sætter Pris paa at udnytte Loven saa fuldt ud som muligt, naturligvis i Kraft af den hellige Ild, som maa besjæle enhver for hans Specialitet, det er forstaaeligt; men Hemskoen maa komme fraoven, og jeg haaber, den ærede Minister vil tage Hensyn til de Bemærkninger, jeg her har fremsat.

Der er ogsaa anket over Godsbefordringen. Her er der ligeledes givet mig en Oversigt fra Generaldirektoratet over, hvorledes den ny Lov antages at ville komme til at virke. Paa alle Afstande er der en betydelig Nedsættelse, og jeg tror ogsaa, det er rent forsvindende, hvad der i Virkeligheden kan indvindes mod den Maade, hvorpaa Takstloven anvendes af Banerne for Godsets Vedkommende, men dog er der specielt et Omraade, hvorpaa man har fæstet sin Opmærksomhed, og det er Forsendelsen af Flæsk fra Svine-slakterierne. Den ny Lov gjorde det, at en stor Masse af de nødvendige Artikler af Levnedsmidler og Fornødenheder, blev sat ned i en Klasse, hvor man fik en betydelig billigere Takst end tidligere. Blandt de Sager, som ikke blev nedsatte i denne Klasse, er Flæsk, og det er af den Grund, at allerede lang Tid i Forvejen var Flæsk bleven nedsat i den billigere Klasse og blev befordret efter den Takst, som alle Nødvendighedsartikler nu skulle befordres efter. Der er altsaa ikke nogen Forhøjelse i Forsendelsen af Flæsk. Nu paastaar man alligevel, det er sket, og det tror jeg er kommet paa en Maade, som Udvalget er uskyldigt i. Udvalget kendte nemlig kun de officielle Takster, men, saa vidt jeg ved, har der eksisteret Aftaler — det vil sige med fuld Bemyndigelse fra Ministeriets Side for Generaldirektoratet til at slutte disse Aftaler — om, at større Forsendelser skulde have nogen Nedsættelse. Kun derved kan jeg forklare mig, at Priserne skulde være blevene højere, idet Loven forbyder alle saadanne særlige Aftaler, thi efter de Beregninger, som ere givne her af Generaldirektoratet, er alt blevet nedsat betydeligt i Befordringspris, og ligesom det gjaldt for Persontrafikken, saaledes gælder det ogsaa for Godstrafikken, at paa lange Afstande bliver Forsendelsen meget billigere, men Klagen gaar netop ud paa,